

Kritika – Az Őrzők (Watchmen)

2009 szeptember 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ismét visszatekintünk az év korábbi filmjeire, amelyek közül most az Őrzőkre esett a választás. Talán érdemes már itt megjegyezni, hogy az idei év egyik legjobban filmjei között szerepelt és, hogy milyen érzésekkel jöttünk ki a filmről, itt olvashatják el.

Percek óta ülök a gép előtt, nem tudtam eldönteni, hogy mivel kezdjem a bejegyzésemet. A háttérben éppen a

Walking on the Moon megy, aztán lassan tekerek is a Smashing Pumpkins számra. Közben a kezembe vettem a képregény utolsó négy részét tartalmazó könyvét, és egyszerre van jó és rossz kedvem. Amennyire megoszthatja az embereket minden idők legjobb képregénye, amennyire kiismerhetetlen karakterek vannak benne, annyira lett a film is teljesen félresikerült. Alan Moore és Dave Gibbons képregényét tényleg nem lehet megfilmesíteni, és bármennyire is szerettem volna, Zack Snyder csak nagyon közel járt a megoldáshoz, de nem érte el azt. Ettől még persze a film jelentős része nagyon jól működik, vannak jól eltalált karakterek, és a helyszínek is csodásak lettek (a képregényből fantasztikusan jól vannak átelve), de volt egy pontja a vetítésnek, amikor elvesztettem a hitemet. Mert az a fordulat, amit a 9. - 10. fejezet hozott a képregény kapcsán, pont ez a rész volt a filmnél, ahonnan csökkenni kezdett a figyelmem, és nem is tudtam már annyira örülni a megvalósításnak.

Pedig nagyon hosszan, és nagyon sokáig minden rendben volt. Most pedig, hogy arról kellene írnom, hogy mi is a történet, valahogy képtelen vagyok rá. Az egész a Komédiás meggyilkolásával kezdődik. Majd folyamatosan megismerjük a maszkos jó(rossz)tevőket. Akik az akkori jelenben már visszavonultan élnek. Némelyikük felfedve a valódi arcát, némelyikük továbbra is maszk mögé bújva. Egy olyan Amerikát ismerünk meg, ami akár valóságos lehetne, de nem lett az természetesen. Nixon az elnök (harmadjára választották meg), Vietnamból győztesen térnek vissza, van egy félistenük, és az atomháború közelebb van, mint azt bárki gondolná. Ebben a világban ismerünk meg hat központi karaktert múltjukkal és jelenükkel együtt. Próbálhatunk lavírozni közöttük, választhatunk kedvenceket, de a film alapján képtelenség jó döntéseket hozni. A hosszú játékidő ellenére ez a film még így sem képes bemutatni mindent és mindenkit úgy, ahogy az a képregényből lejön. Pedig a dolgok és a végkifejlet jobb megértése érdekében biztos vagyok benne, hogy fontos dolgokat hagytak ki belőle egy olyan ember számára, aki nem olvasta a képregényt.

Alan Moore valami olyasmit épített fel a képregényben, amit szerintem azóta sem senki. A képek a szöveg egymásraépülése, a történet felépítése, a mai szóval élve, a flashbackek valami hatalmasak lettek. Erre viszont képtelen a film. Így utólag belegondolva nem is lehet 100%-os munkát végezni. Pedig megpróbálták, de aztán valami miatt eltört a mécses. A film kezdetén elkerülő képek, apró jelenetek, a korábbi maszkos hősök "halála" nagyon jó felvezetés volt. A Komédiás halála is pont olyan volt, ahogy azt a képregényből elképzeltem. A további események, Rorschach feltételezése, naplója is nagyon jól működött a vásznon. Ez a tökéletesség, ami nagyrészt annak köszönhető, hogy szinte egy az egybe lettek átelve képek és szövegek a képregényből egészen addig tartott, amíg Jon/Dr. Manhattan vissza nem tért a Nite Owl raktárába. Innentől kezdve viszont kimaradtak olyan dolgok, amik számomra az egésznek az értékét/lényegét adták. Jon és Ms. Jupiter Marson való beszélgetése a képregényben sokkal erősebb és mélyebb gondolatokat feszeget, amitől mindkét karakter sokkal jobb lett, a film viszont erről teljesen megfeledkezik. Ilyen Rorschach monológja is, amikor a Veidt toronyban éppen információk után kutatnak. És akkor még nem beszéltem arról, hogy mennyire nem tetszett az a tény, hogy bizonyos jeleneteket, történéseket megcseréltek. Adrian Veidt története a múltjáról szintén nagyon hiányzott. Nem hiszem, hogy e nélkül igazán jól működhet a film. És még tudnám sorolni azokat a dolgokat, amik nagyon hiányoztak.

Lehet egy bekezdéssel korábban kellett volna írni a karakterekről, de azt hiszem most is megteszi. A képregényből a legjobban átemelt és szerintem legjobb karakter (ami a filmben is nagyon jól működik) az Rorschach (Jackie Earle Haley). Az ő hangja, viselkedése nagyon jól lett megfilmesítve. Hasonlóan hozzá a Komédiás (Jeffrey Dean Morgan) is szerethető karakter lehet, függetlenül a tetteitől. Ahogy Sally Jupiter (Carla Gugino) is mondja, az idő múlásával megszépülnek a dolgok. A legegyszerűbb karakter egyértelműen Nite Owl (Patrick Wilson), nem sok érzelmet válthat ki az emberből. Egyszerű ember, akinek élete csak akkor működik megfelelően, ha annak köze van a maszkos életvitelhez. Sajnos a megvalósítás miatt Dr. Manhattan (Billy Crudup) nem lett a legjobb, pedig ő az egyetlen aki tényleg különleges képességekkel rendelkezik, de valahogy a filmben nem jön át az igazi ereje. És el is érkeztünk ahhoz a két karakterhez, akiket szerintem teljesen tönkretettek. Laurie/Silk Spectre (Malin Akerman) csak egy hülye ribancként jön le a filmben. Hihetetlenül rossz volt látni, hogy pont azoktól a jelenetektől fosztják meg, amitől szerethető lett volna is (a korábban már említett beszélgetés az egyik ilyen hiányzó rész). Valahol még mindig sajnálom, hiszen a képregény ismerete nélkül csak egy olcsó kurva lesz sokaknak. Viszont még nála is nagyobb hibát követtek el akkor, amikor Adrian Veidt/Ozymandias (Matthew Goode) ennyire gyengén lett bemutatva. Az ő története teljesen kimaradt, vagy másképp lett bemutatva, és ez nekem nagyon nem tetszett. A film végének jobb megértése érdekében nagy kár, hogy Veidt-et ennyire kiherélték.

Értékelés: Az Őrzők (Watchmen) – 7/10

Látványos, olykor nagyon pontos, bizonyos jelenetekben remek Zack Snyder munka. A zene is nagyon tetszett, viszont voltak olyan részek, amikor nagyon vártam, hogy robbanjon a terem, és helyette semmit nem kaptam. Most így utólag nagyon örülök annak, hogy hamarabb olvastam a képregényt, mert ha csak a filmet láttam volna, lehet

soha nem is veszem meg. Ha csak a filmet nézném, biztos nem kapna ennyi pontot, de a képregény ismerete mellett, na meg a hatalmas hype miatt, ami már bennem volt, jár +1 pont (így a 7 pont). Ezen kívül pedig biztos lesz még egy megtekintés, amikor is a részleteket sokkal jobban meglehet majd figyelni. De egy szó mint száz, ezt úgy ahogy az megíratott nem lehet filmre vinni. Nagyon sok olyan kis apróság, jelenet, karakter maradt ki belőle, ami naggyá teszi. És bár a film még így is működik valahol, de amíg a képregény továbbra is a valaha írt egyik legjobb, addig a film rövid időn belül eltűnik majd a süllyesztőben.

(Egy jó tanács így a végére, érdemes a filmet és a képregényt külön kezelni, főleg az utolsó mondatom miatt is. Ha valakinek nem jött be a film, de valami véletlen folytán olvasná ezeket a sorokat, akkor vegye a fáradságot és szerezzze be magának a képregényt, abban már biztos nem fog csalódnia.)

teddike

(teddike.freeblog.hu)

Szerző a Flag Polgári Műhely tagja

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni győzeletről tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló